

РЕШЕНИЕ

№ 5950

гр. София, 01.10.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 13.09.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

Владимир Николов

ЧЛЕНОВЕ: Мирослава Керимова

при участието на секретаря **АНТОНИНА БИКОВА** и при участието на прокурора **НИКОВА**, като разгледа дело номер **6778** по описа за **2013** година докладвано от съдия Владимир Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, ал. 1, изр. II от ЗАНН.

С решение от 25. 04. 2013 г. по НАХД № 23307 / 2011 г., Софийски районен съд, НО, 22 състав е потвърдил наказателно постановление (НП) № 100467 / 19. 10. 2011 г., издадено от зам. началник отдел „Пътна полиция” - СДВР, с което на С. И. П., е наложена глоба в размер на 100 лв., на основание чл. 179 ал. 2, предл. 1 от ЗДвП, за нарушение на чл. 20, ал. 2 от ЗДвП.

Срещу така постановеното решение, е постъпила касационна жалба от С. П., в която се моли решението да бъде отменено като незаконосъобразно и необосновано.

В съдебно заседание касационният жалбоподател се явява лично, като поддържа жалбата по изложените в нея основания.

Ответникът, не взема становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна.

Административен съд София – град, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

За да постанови решението си, първоинстанционния съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетелите И. и В. и писмените доказателства, представени с наказателното постановление.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

Констатирано е, че на 07. 10. 2011 г. около 12.20 часа в [населено място], по [улица], жалбоподателят П. управлявал мотоциклет „Х.“ с ДК [рег.номер на МПС] и на входа на МВР – болница самокатастрофира в бордюра.

На жалбоподателя бил съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/, връчен срещу подпис на същата дата, в който нарушението било квалифицирано като такова по чл. 20, ал. 2 от ЗДвП.

Въз основа на така съставения акт е издадено и обжалваното наказателно постановление, в чиято обстоятелствена част е възпроизведена фактичката обстановка, изложена в АУАН.

При тези данни настоящият състав счита, че районния съд е формирал неправилни правни изводи относно наличието на осъществена състав на административно нарушение.

Съгласно чл. 8 от ЗАНН, не са административни нарушения деянията, които са извършени при неизбежна отбрана или крайна необходимост. За да е осъществено при крайна необходимост, деянието трябва да е насочено към отклоняване на възникналата непосредствена опасност, застрашаваща с увреждане държавни или обществени интереси, лични или имотни блага, както и да създава обективни предпоставки за спасяване на застрашените интереси.

Въпреки, че още с подадената срещу наказателното постановление жалба се сочат доводи за наличието на крайна необходимост, от страна на районния съд, същите въобще не са обсъждани. Видно и от възраженията срещу съставения АУАН, П. е посочил, че падането на мотоциклета е причинено от него, за да се избегне възникването на ПТП с друг участник в движението, извършващ в същото време забранен ляв завой.

Видно от показанията на свидетеля И., които не се обсъдени изобщо от районния съд, друг участник в движението направил неочаквано забранен ляв завой, която маневра изненадала господина с мотоциклета (жалбоподателя П.), който избягал крайно вляво, за да избегне удара с леката кола. Изрично И., който е свидетел на произшествието сочи, че бил много учуден от съставянето на акт на жалбоподателя, тъй като той предотвратил да не се случи ПТП с отклоняването на мотоциклета си към бордюра.

В същото време актосъставителя В., който също е разпитан като свидетел по делото сочи, че не е очевиден на ПТП-то и преценката е извършена по щетите, но от същите не може да се установи вината за извършеното на нарушение.

Въз основа на така събраните по делото гласни и писмени доказателства, касационният съд приема, че по делото липсва основание за ангажиране на административнонаказателната отговорност на жалбоподателя, предвид наличието на крайна необходимост. Същият е причинил „самокатастрофа“ в бордюра, именно за да избегне настъпването на пътно-транспортно произшествие с друг участник в движението и да избегне други по-значителни щети на хора и имущество.

По изложените съображения настоящият състав прие, че атакуваното съдебно решение следва да бъде отменено, като се отмени и обжалваното наказателно постановление.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. II от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София - град - II касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение от 25. 04. 2013 г. по НАХД № 23307 / 2011 г., на Софийски районен съд, Наказателно отделение - 22 състав.

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 100467 / 19. 10. 2011 г., издадено от зам. началник отдел „Пътна полиция” - СДВР, с което на С. И. П., е наложена глоба в размер на 100 лв., на основание чл. 179 ал. 2, предл. 1 от ЗДвП, за нарушение на чл. 20, ал. 2 от ЗДвП.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.